

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ἩΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ἑξα ἔν γενεὴν τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἑκατὶ δραχμῆς 100. Ἐξέ-
μνην δραχ. 55. Τρίμηνην δραχ. 30.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατμ. 50.
Αμερικῆς δολλάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἑλ. ἔν γέ-
νεϊ τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξέμνηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΑΡΥΘΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰκονομικῆς μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Κυριαίδου 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 46ος.

Ἀθήναι, 10 Σεπτεμβρίου 1938

Ἔτος 60όν.—Ἀριθ. 41

ΤΟΜ ΣΩΓΕΡ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ MARK TWAIN

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'

Σὲ κάθε ἀγοριῶν τῆ ζωῆ ὑπάρχει
μιὰ ἐποχὴ ποῦ ἔχει τὴν μανία ν' ἀ-
νακαλύψῃ ἕναν κρυμμένον θησαυρὸν.

Αὐτὴ ἡ μανία ἐπίασε
μιὰ μέρα καὶ τὸν Τόμ.
Θέλησε νὰ συζητήσῃ
τὸ πρᾶγμα μὲ τὸν Τζέι
Χάρπερ μὰ ἐκεῖνος εἶ-
χε γίνεϊ ἀφαντὸς καὶ
δὲν βρισκόταν πουθε-
νᾶ. Ἐφάξε ὕστερα γιὰ
τὸν Μπέν Ρότζερς, μὰ
κι' αὐτὸς εἶχε βγεῖ γιὰ
νὰ ψαρέψῃ. Στὸ τέλος
ἐκεῖ ποῦ πήγαινε σουλ-
λογισμένος ἔπεσε ἐντε-
λῶς τοχατα ἐπάνω στὸν
« Ἐρυθρόχειρα » καὶ
μιὰ καὶ δὲν εὑρίσκει
κανέναν ἄλλον καλύτε-
ρον, ἔκρινε πὼς κι' αὐ-
τὸς καλὸς ἦταν. Τὸν
τράβηξε λοιπὸν σ' ἕνα
ἀπόμειρο μέρος κι' ἐ-
κεῖ τοῦ ἐμπιστεύτηκε
τὸν κρύφιο σκοπὸν του.
Ὁ Χὼκ βρέθηκε ἀπό-
λυτα σύμφωνος. Ἦταν
πάντοτε πρόθυμος νὰ
λάβῃ μέρος σὲ κάθε
ἐπιχείρησιν ποῦ ἦταν
εὐχάριστη καὶ διασκεδαστικὴ καὶ δὲν
ἀπαιτοῦσε κεφάλαια.

— Καὶ ποῦ θὰ σκάψουμε; ρώτησε.

— Νᾶ, παντοῦ.

— Μᾶ, τί; παντοῦ, ὑπάρχουν κρυμ-
μένοι θησαυροὶ;

— Ἄκου τί λέει. Οἱ θησαυροὶ δὲν
βρίσκονται παρὰ σὲ ὄρισμένες κρυ-
φές μεριές μοναχᾶ, κάποτε σὲ κανέ-
να νηοῖ ἢ μέσα σ' ἕνα σακακοφαγω-

μένο παλιὸ κουτὶ θαμμένο στὴ ρίζα
ἐνὸς δέντρου καὶ μάλιστα στὸ μέρος
ἐκεῖνο ποῦ πέφτει ὁ ἥσκιος του τὰ
μεσάνυχτα. Τίς περισσότερες ἄλλως
φορὲς εἶναι κρυμμένοι σὲ στοιχειωμέ-
να σπιτία.

Ὁ Χὼκ ἔσθησε τὸ φτυάρι του καὶ σφουγγίσει τὸν ἰδρώτα του.
(Σελ. 362, στ. β')

— Καὶ ποιὸς τοὺς κρύβει ἐκεῖ
μέσα;

— Οἱ ληστὲς, ποιοὶ ἄλλοι θέλεις;

— Ἐξέρω γώ; Ἐγὼ ξέρω πὼς ἂν
εἶχα κανένα θησαυρὸ δικό μου δὲν
θὰ τὸν ἔχωνα στὴ γῆ μὰ θὰ τὸν
ξόδευα καὶ θὰ περνοῦσα ζωὴ καὶ
κότα.

— Ναι, μὰ οἱ ληστὲς δὲν εἶναι
σὴν καὶ μᾶς. Αὐτοὶ πάντοτε κρύβουν

τοὺς θησαυροὺς κι' ὕστερα τοὺς ἀ-
φήνουν.

— Καὶ δὲν πάνε ποτὲ νὰ τοὺς ἑα-
ναπάρουν;

— Ποτέ. Θέλουν νὰ πάνε, ἀλλὰ
εἴτε ἔχουν ξεχάσει ποῦ τοὺς ἔχουν
θάψει ἢ σκοτώνεται ἐκεῖνος ποῦ ξέ-
ρει τὸ μυστικὸ καὶ οἱ ἄλλοι δὲν μπο-
ροῦν νὰ βροῦνε πιά τὸν θησαυρὸν.

— Κι' ἐμεῖς πὼς θὰ τὸν βροῦμε;

— Θὰ ψάξουμε ὁ-
που μπορεῖ νὰ βρῖσκε-
ται θαμμένος. Νᾶ, ἐπά-
νω στὸ στοιχειωμένο
σπιτί τοῦ λάφρου. Ἐκεῖ
ἕνα γύρω βρίσκονται
κι' ἕνα σωρὸ ξερὰ δέν-
τρα.

— Καὶ τί; κάτω ἀπὸ
κάθε δέντρο βρῖσκεται
θαμμένος κι' ἀπὸ ἕνα
θησαυρὸς;

— Ὁχ, βλάκας εἶ-
σαι, καίμνε.

— Ἐμ, τότε λοιπὸν,
πὼς θὰ ξέρης σὲ ποῖο
πρέπει νὰ σκάψης;

— Ἐ, θὰ σκάψουμε
σ' ἑνα.

— Μᾶ, Τόμ, ἔτσι θὰ
πάῃ ὅλο τὸ καλοκαίρι.

— Ἐ κι' ἐπειτα; Θὰ
σοῦ κακοφανῇ δηλαδὴ
ἂν στὸ τέλος βροῦμε
κανένα τρουκάκι μὲ
ἑκατὸ δολλάρια μέσα,
ἢ κανένα κασσόνι γε-
μάτο διαμάντια;

Τὰ μάτια τοῦ Χὼκ γυάλισαν.

— Τί ἄλλο ἤθελα! Ἄφησέ μου τὰ
ἑκατὸ δολλάρια καὶ τὰ διαμάντια χά-
ρισμά σου.

— Ἐννοια σου κι' ἐγὼ εἶμαι σύμ-
φωνος. Τὰ διαμάντια ἔχουν κι' αὐτὰ
τὴν ἀξία τους. Καμπόσα ἀπὸ δαῦτα
ἔχουν πάνω ἀπὸ εἴκοσι δολλάρια τὸ
ἕνα καὶ τὸ πιὸ μικρὸν μπορεῖς νὰ τὸ
πουλήσῃς ἕνα δολλάρτιο τὸ λιγώτερο.

— Μωρ' τί λές ! 'Αλήθεια ;
 — "Αμ και δέν ρωτῶς θποιον θέ-
 λεις ; Δέν ἔχεις ἰδῆ ποτέ σου δε-
 μάντι ;
 — Μπᾶ, ποῦ νά ἰδῶ ;
 — Μά οἱ βασιλιάδες ἔχουν κασέ-
 λες γεμάτες μέ διαμάντια.
 — Ἐγὼ ἔμωσ δέν γνωρίζω κανένα
 βασιλιά.
 — Γιατί εἴμαστε στήν Ἀμερική.
 Στήν Εὐρώπη ἔχει ἕνα σωρὸ και γυ-
 ρίζουν ἕνα γύρω ὅπως ὁ γέρος-Ρι-
 χάρδος.
 — Ποῖς Ριχάρδος. Πῶς τὸν λένε
 μέ τ' ἄλλο του τ' ὄνομα ;
 — Δέν ἔχει ἄλλο ὄνομα. Οἱ βασι-
 λιᾶδες μόνον ἕνα ὄνομα ἔχουν.
 — Τί λές καλέ ; Νᾶσαι κοιτᾶ
 βασιλιάς και νά μήν ἔχης παρὰ ἕνα
 ὄνομα μονάχα ; Μά γιά πές μου τῶ-
 ρα, ποῦ θά κάνουμε ἀρχή νά σκᾶ-
 φομε ;
 — Καλά-καλά κι' ἐγὼ δέν ξέρω.
 "Ας κάνουμε ἀρχή ἀπὸ τὸ δέντρο
 ποῦ βρίσκεται ἐπάνω στήν κορυφή
 τοῦ λόφου.
 Προμηθεύτηκαν ἕνα ἐτοιμόρροπο
 φτυάρι και μιά ἀξίνα και ἄρχισαν ν'
 ἀνεβαίνουν στὸν λόφο. Ἀρχαιαμέ-
 νοι και ξαναμμέναι ἐφθασαν στήν κο-
 ρυφή τοῦ λόφου και πέρασαν κάτω
 ἀπὸ τὸν ἰσκιό μιάς βαλανιδιάς γιά νὰ
 ξεκουραστούν.
 — "Ωραία εἶναι ἐδῶ, μ' ἀρέσει, κά-
 νει ὁ Τόμ.
 — Κι' ἐμένα.
 — Και δέν μοῦ λές, Χάικ, ἂν βροῦ-
 με κανέναν θησαυρὸ τί θά τὸ κάνης
 ἐσὺ τὸ μερτικό σου ;
 — Τί θά τὸ κάνω ; Ὁ τρώω κά-
 θε μέρα κι' ἀπὸ μιά πάστα στὸ ζα-
 χαροπλαστεῖο και θά πίνω και μιά
 γκαζόζα και ὅποτε ἔρχεται ἰπποδρό-
 μιο στὸ χωριὸ δέν θά λείπω ἀπὸ καμ-
 μιά παράσταση. Ὁ θά περάσω μ' ἄλ-
 λα λόγια μιά ζωὴ σάν πασᾶς.
 — Και δέν θά βάλῃς τίποτε κατὰ
 μέρος ;
 — Νὰ βάλω κατὰ μέρος ; Για ποῖ
 λόγο.
 — Για νάχης νά συντηρηθῆς ἀρ-
 γότερα.
 — Ἀργότερα ; Τί νά τὰ κάνω ἀρ-
 γότερα ; Σάν θά μεγαλώσω θά δου-
 λεύω και θά βγάλω λεφτά μέ τὸ σω-
 ρό. Τί νά τὸν κάνω τὸ θησαυρὸ ; Ἐσὺ
 τὰ δικά σου χρήματα τί θά τὰ κά-
 νης ;
 — Πρῶτα-πρῶτα θ' ἀγοράσω ἕνα
 καινούργιο ταμπούρο και ἕνα σπαθί
 μαζί βέβαια, ὕστερα μιά κόκκινη γρα-
 βᾶτα, ἕναν καλὸ σκύλο και στὸ τέλος
 θά παντρευθῶ.
 — Ὁ θά παντρευθῆς ; ! Τί λές, βρέ
 Τόμ, δέν θά εἶσαι στὰ συγκαλά σου.

— "Αν δέν πιστεύεις περίμενε και
 θά τὸ ἰδῆς.
 — Εἶναι ἡ μεγαλύτερη κουταμά-
 ρα ποῦ θά μπορούσες νά κάνης στή
 ζωὴ σου, κακομοίρη. Δέν κοιτᾶς τὸν
 γέρο-Φόστερ μέ τή γριά του, ὅλο μα-
 λώνουν, ὅποτε περνᾶς ἀπὸ τὸ σπίτι
 τους πάντα τους ἀκούς νά καυγαδι-
 ζουν.
 — Τὸ κορίτσι ποῦ θά πάρω ἐγὼ
 δέν θά μαλλώνη μαζί μου.
 — Δέν βαρύνει "Ολες τὸ ἴδιο
 εἶναι. Σκέψου το καλά, βρέ Τόμ, πρίν
 νά πάρης μιά τέτοια τρομερὴ ἀπό-
 φαση. Και δέν μοῦ λές, ποῦ εἶναι τ'
 ὄνομα τῆς λεγάμενης ;
 — Δέν εἶναι καθόλου λεγάμενη.
 Εἶναι κορίτσι καθὼς πρέπει.
 — Τὸ ἴδιο κάνει. Εἶτε κορίτσι τὴν
 πῆς, εἶτε λεγάμενη δέν ἀλλάζει. Δοι-
 πόν, πῶς τὴν λένε ;
 — "Άλλοτε θά σὲ πῶ, ὄχι τώρα.
 — Καλά, δέν πειράζει. "Αν παν-
 τρευθῆς ἔμωσ ἐγὼ θά βαρυνέμαι, δέν
 θάχω παρῆα.
 — Καθόλου. Ὁ θά σὲ πάρω ἐγὼ μα-
 ζί μας, στὸ σπίτι μου. "Ελα σήκω
 ἔμωσ τώρα κι' ἄς ἀρχίσουμε τὸ σκᾶ-
 φμο.
 "Εσκαψαν, ἔδωσαν, ψήθησαν στὸν
 ἥλιο μισὴ ὥρα και περισσότερο. Κα-
 νένα ἀποτέλεσμα. "Εσκαψαν ἄλλη
 μισὴ ὥρα. Πάλι τίποτε.
 Στὸ τέλος ὁ Χάικ εἶπε :
 — Μά τί, εἶται βαθεῖα τοὺς σκᾶ-
 βουν πάντα τοὺς θησαυροὺς ;
 — Καμμιά φορά — ὄχι πάντα. Μά
 τίς περισσότερες φορές τοὺς σκᾶβουν
 βαθεῖα. Ὁαρῶ πῶς δέν διαλέξαμε
 τὴ θέση ποῦ πρέπει.
 Πῆγαν σ' ἄλλο μέρος κι' ἄρχισαν
 ἐκεῖ νέες ἀνασκαφές. Ἡ δουλειὰ τους
 ἔπεφτε πολὺ βαρεῖα μὰ δέν ἔχασαν
 τὸ θάρρος τους. "Αφοῦ ἔσκαψαν κά-
 μپοσην ὥρα αἰωνηλοί, ὁ Χάικ ἔστη-
 σε τὸ φτυάρι του ὀρθῶ, σφούγγισε τὸν
 ἰδρώτα ποῦ ἔτρεχε ἀπὸ τὸ μέτωπό
 του μέ τὸ ἀνάστροφο τοῦ χεριοῦ του
 και εἶπε :
 — Και ποῦ ἄλλοῦ θά σκᾶφομε
 θταν τελειώσουμε ἀπ' ἐδῶ ;
 — Μοῦ φαίνεται πῶς ὅταν κα-
 λά νά δοκιμάσουμε σὲ κείνο τὸ παλιὸ
 δέντρο ποῦ εἶναι πέρα στὸν λόφο
 Κάρδιν, πίσω ἀπὸ τὸ κτήμα τῆς χή-
 ρας.
 — Τὸ παραδέχομαι πῶς θάναί κα-
 λὸ μέρος αὐτό, ἀλλὰ δέν εἶναι τάχα
 φόβος νά μᾶς πάρη ἡ χήρα τὸ θη-
 σαυρὸ ποῦ θά βροῦμε ; εἶναι βλέπεις
 μέσα στὸ κτήμα της.
 — Νὰ μᾶς τὸν πάρη ; Για ἄς δο-
 κимάση. Δέν ξέρεις τί λέει ὁ νόμος ;
 "Οποῖος δῆποτε βρῆ κρυμμένους θη-
 σαυροὺς εἶναι δικαί του.

Αὐτὸ ἱκανοποίησε τὸν Χάικ και ἐ-
 ξακολούθησε μέ ζῆλο τὸ σκάφμο.
 Σὲ λίγο εἶπε :
 — Ὁθφ ! ἄς σταματήσωμε πᾶ ἀπ'
 ἐδῶ. Μοῦ φαίνεται πῶς πάλι δέν πε-
 τόχαμε τὴ θέση ποῦ πρέπει.
 — Βρέ, Χάικ ! ξέρω τί τρέχει. Μπᾶ,
 τί βλάκες ποῦ εἶμαστε. Πρέπει νά
 βροῦμε ποῦ πέφτει ἡ σκιά τοῦ δέν-
 τρου τὰ μεσάνυχτα και σ' ἐκεῖνο ἀ-
 κριβῶς τὸ μέρος νά σκᾶφομε.
 — "Ωραία ! Ἀηλαδή τζάμπα ἰδρώ-
 ναμε τόσην ὥρα ! "Ας τὸ σκάψμο.
 Πρέπει νά γυρίσωμε πίσω τὴ νύχτα
 κι' εἶναι μακριά. Ὁ θά μπορέσης ἐσὺ
 νά τὸ σκάσης ἀπ' τὸ σπίτι σου ;
 — Ἀκούς λέει. Και ξέρεις ἀπόψε
 πρέπει νά τελειώσουμε τὴ δουλειὰ
 γιατί ἂν κανεὶς δῆ τοὺς λάκκους ποῦ
 ἀνοίξαμε θά καταλάβη πῶς σκάδου-
 με γιά νά βροῦμε θησαυρὸ και θάρρη
 νά μᾶς τὸν πάρη.
 — Καλά λοιπόν. Ὁ θά περάσω τὴ
 νύχτα ἀπὸ τὸ σπίτι σου και θά σοῦ
 νιαουρίσω.
 — Σὺμφωνοί. "Ας κρύψουμε τῶρᾶ
 τὰ σόνεργά μας στὰ χαμόκλαδα.
 Τὴ νύχτα, στήν προσδιωρισμένη
 ὥρα τὰ παιδιὰ ξανασυναντήθηκαν στὸ
 ἴδιο μέρος. Κάθησαν μέσα στὸ σκα-
 τᾶδι και περίμεναν. Τὸ μέρος ἦταν
 ἔρημο και ἡ ὥρα γεμάτη τρόμο και
 μυστήριο. Στὰ φύλλα ποῦ θροκοῦσαν
 φιδύριζαν πνεύματα φαντάσματα ξε-
 πρόβαιναν ἀπ' ὄλες τίς μεριές καθὼς
 οἱ ἰσκιὸι τῶν δέντρων κουνιόνταν πέ-
 ρα ὄσθε ἀπὸ μακριὰ ἀκούστηκε τὸ
 βραχνὸ γαύγισμα ἐνός σκύλου και σ'
 αὐτὸ ἀπάντησε μέ τὴν πένθιμη φω-
 νή της ἡ κουκουβάγια. Τὰ παιδιὰ ἀ-
 νοιωθᾶν κάτι νά τοὺς πλακῶνη τὴν
 καρδιά και δέν τολμοῦσαν νά ποῦν
 πολλές πολλές κουθέντες. "Οταν ἰπο-
 λόγισαν πῶς εἶχαν φτάσει τὰ μεσά-
 νυχτα σημεῖωσαν ἀκριβῶς τὸ μέρος
 ποῦ ἔπεφτε ἡ σκιά τοῦ δέντρου κι' ἐ-
 κεῖ ἄρχισαν νά σκάβουν.
 ("Ακολουθεῖ) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΡΣΟΥΑΝ

ΠΑΛΑΝΕΣ ΜΕΓΑΛΟΝ
Ο ΕΓΓΑΣΤΡΙΜΙΘΟΣ
 "Εδῶ κι' ἐξήντα χρόνια, ἕ γάλλος
 φυσικός ντὲ Μπονσὲλ ἔλαβε τὴν τιμὴν
 νά παρουσιάσῃ πρῶτος στήν Ἀκαδη-
 μίκα τὸν πρῶτο φωνογράφου τοῦ "Εδι-
 σων. Ἀλλὰ καθὼς μιλοῦσε τὸ μηχανή-
 νημα, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς
 σηκώθηκε και φώναξε καταθυμω-
 μένος :
 — "Αθλιε ! δέν θά μᾶς γελάσης μέ
 τὴν ἐγγαστριμιθία σου !
 "Ενόμισε πῶς ὁ φυσικός, ἐγγαστρι-
 μιθος, μιλοῦσε ὁ ἴδιος και φαινόταν
 πῶς ἡ φωνὴ ἔβγαλε ἀπ' τὸ μηχανή-
 νημα !
 **

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟ

Περνᾶ τὸ πυροβολικό
 "Απ' τὰ Χαντεῖα... ἡ κακὸ
 Κι' ἀπὸ τίς ἀνάμικτες φωνές
 "Ολος βουτίζει ὁ καφενῆς
 Φωνάζουν ὅλοι τους : — Νά, νά
 Τὸ πυροβολικὸ περνᾶ.
 Πηδοῦν σὸ δρόμο μέ μιά ὀρηκὴ
 Και σχηματίζουν μιά γραμμὴ
 Τὸ θέαμα νά δοῦν αὐτό
 "Ομοσ κανόνι δυνατὸ
 "Ενοιωσὲ ἀπ' ὄλους μοναχὸς
 "Ο καφεπῶλης ὁ φτωχός.
 "Ολοι δοοὶ βγήκαν πετάχτᾶ
 Νά δοῦν κανόνια τρανταχτᾶ
 Μέσα στὴ ἔλλη τοῦ σεισοῦ
 Τοῦ τόσου πατριωτισμοῦ
 Για τὸν καφε τὸν πρῶτὸ
 Δέν τοῦ πληρώσανε λιανό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΠΟΛΕΜΟΣ

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγ. και τέλος —
 — Τὸ ἱππικὸ μας, λέει θριαμβευ-
 τικά ὁ Παντελής. "Ε ! ψιφίνα στὴ
 γραμμῆ... Χαλᾶς τὸ... σὺμπαν !
 Ἀλλὰ τὴν ψιφίνα λίγο τὴν ἐνοια-
 ζε ἂν χαλοῦσε τὸ σὺμπαν, και σάν
 τὴν ἐπλησίασε ὁ Παντελής γιά νά
 τὴν βάλῃ σὲ γραμμῆ, ἐκόψε δυὸ σάλ-
 τα, και βρέθηκε στήν ἄλλη ἀλλή.
 — Δειλὸς στρατιώτης, προδότης
 σάν τόν... "Αρταξέρξη.
 (Μὴν τὸ παρεξηγῆτε, στήν ἱστο-
 ρία πάντα τὰ κάνει θάλασσα...)
 Κατεβαίνουν ὅλοι στὸ περιβόλι μέ
 γέλιξ και φωνές.
 Ἡ θορυβώδης πρῆα, ἀφοῦ κου-
 ράστηκε νά κἀνη παρελάσεις, χωρὶς
 κανέναν ἄλλο θεατῆ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ
 ἀμίλητο ἱππικὸ, σταμάτησε στὸ πε-
 ριβόλι.
 — Ὁρχίσῃ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος !
 εἶπε μέ στόμφο ὁ Παντελής. Ὁ θά χω-
 ρίσουμε τοὺς Ἕλληνας και τοὺς ἐχ-
 θροὺς !
 Καυγᾶς, φωνή, κλάμματα ! Κανεὶς
 δέν ἤθελε νά εἶναι «ἐχθρός» ! Τέλος
 μέ ὑποσχέσεις, κανονιστήκανε. Λίγες
 καραμελλίτσες «αὔριο», και πέντε ἀ-
 μέσως δέχτηκαν νά γίνουν «ἐχθροί».
 Μοιράστηκαν, οἱ μισοὶ κρύφτηκαν
 πίσω ἀπὸ τὴ στέρνα.
 — Πῦρ ! οὐρλιάζει ἐξαλλος ὁ Παν-
 τελῆς.
 Τὸ ἀγιοβασιλιᾶτικο ἔπλο ἄρχισε
 νά σκᾶη ξερὰ και ρυθμικά, σάν ρω-
 λόι. "Η σπάθα ἀστραφε μεγαλοπρε-
 πῆς και τρομερῆ. Στὴ θέα της ἕνας
 «ἐχθρός» ἄρχισε νά κλαίη...
 — Δειλοί, ἀνανδρὸι, φωνάζει ὁ ἀρ-
 χηγὸς τῶν «ἐχθρῶν», ὁ μικρὸς Νί-
 κος ἐνῶ προσπαθεῖ νά σηκῶσῃ τὸ

καστόρινο καπέλλο ποῦ τὸν στρα-
 βώνει.
 — Κοῦκλες νά παίξουμε ἡ κουμ-
 πάρες, κλαίγει μέ φόβο «ὁ δειλὸς ἐχ-
 θρός».
 Μπαστοῦνια ξεπετάχτηκαν. Μπάμ !
 Μπούμ ! Οἱ Ἕλληνας κάνουν ἐφοδο.
 Οἱ ἐχθροὶ τὰ χάνουν. "Ο Παντελής
 ξεφουρνίζει ἀκατανόητες Ἕλληνη-
 κούρες. "Ετσι ποῦ ἕνας Ἕλληνας ἀ-
 νοίγει δυὸ πῆχες τὸ στόμα κυττά-
 ζοντάς τον.
 "Ο Νίκος πετᾶει τὴν ὀδίδα στὰ
 στραβά, γιατί τὸ καστόρι του ἔχει
 φτάσει ὡς τὸ λαμό. Πάφ ! ἡ ὀδίδα
 πετυχαίνει στὸ πόδι ἕναν πολεμιστῆ.
 Κλάμματα, θυμὸ ! Στὸν πόνο ἀ-
 πάνου και τὰ χτυπήματα, γίνονται
 ἐχθροὶ πραγματικοὶ και χτυπιόνται
 στ' ἀλήθεια. Μὰ τὸσφα καλλιὰ ἐπι-
 δεικνύεται θριαμβευτικά σ' ἕνα παιδι-
 κὸ χεράκι...
 Μὰ παραπήραν φωτιὰ τὰ μικρά !

"Εχουν στριμωχτεῖ στὸ συντριβάνι
 κι' ὅποιοι προφταίνει χτυπάει...
 Παράγιναν ἐχθροί...
 "Ο Παντελής τὰ χάνει. Σάν μεγα-
 λότερος θά βρῆ αὐτὸς τὸ μπελά του.
 Μά νά, μὰ φωτεινὴ ἰδέα... Πλη-
 σιάζει και στρίβει τῆ βίδα τοῦ σω-
 λῆνα. "Ορημητικὸ τὸ νερὸ τοῦ συντρι-
 βανιοῦ ξεπετιέται.
 Μούσκεμα γίνηκαν ὅλοι στὸ πῆ
 και σί...
 Κι' ὅλα ἔπαψαν κι' εἰ φωνές και
 τὰ κλάμματα.
 Κάποια τρυφερὰ μαγουλάκια εἶ-
 χαν μκτώσει. Και τὸ μεγαλύτερο
 δυστύχημα, κἀνη τὴν ὥρα, γύριζαν
 ἀπ' ἐξω οἱ μεγάλοι και σάν... βρε-
 μένοι γάτο ἀνέβηκαν ὅλα ν' ἀλλάξουν,
 μέ σκυμμένα κεφάλια, ἐνῶ ἀπὸ πίσω
 οἱ γονεὶς τοὺς κοιτάζαν.
 Και δέν χαμογελοῦσαν καθόλου,
 μὰ καθόλου...
 ΜΥΡΡΑ ΑΛΟΗ

Ο ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΘΕΛΕΙ — Ο ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΚΒ'

Τὰ φοβερὰ ὄνειρα, ποῦ μᾶς κάνουν νά ξεφωνίζουμε στὸν ὕπνο μας
 νά μουγγρίζουμε, νά στοιφογορίζουμε και καμμιά φορά, νά πέφτουμε ἀπ
 τὸ κρεβάτι, τὰ λένε ἐπιφάνειες ἡ βροχινάδες. "Ενας τέτοιος
 λοιπὸν ἐπιόλιος ἔκοψε και τὸν ὕπνο τοῦ Κωστάκη.
 "Ονειρεύθηκε πῶς τοῦ ξαναπόνεσε τὸ δόντι κι' ἡ μητέρα του εἶπε τῆς
 Μαριγῶς νά τὸν πᾶη ἀμέσως στὸ γιατρὸ. "Η Μαριγῶ λέει τὸν ἀρπαξε μέ
 τίς χερσὺκές της
 και τὸν ἔφερε σάν
 κουφέλι. Ἀγκαλιά,
 λέει, τὸν ἀνέβασε
 στοῦ κ. Τανάλια,
 τὸν ἔμπασε στὸ
 ἰατρεῖο και τὸν κά-
 θησε στήν «ἀπαί-
 σια» ἐκεῖνη πολυ-
 θρόνα. Ἐκεῖ, λέει,
 τὸν κοίτασε τόσο
 δυνατὰ, ποῦ ὁ κα-
 κομοίρης δέν μπο-
 ροῦσε νά κουνήσῃ.
 Ξεφωνίζοντας, ἀ-
 νοίγε φυσικά τὸ
 στόμα του. "Ετσι
 δέν χρειάστηκες νά
 τοῦ τὸ ἀνοίξῃ μέ
 τὴ βία ὁ κ. Τανάλιος ; παρὰ, χώνοντας μέσα τὴν τανάλια ποῦ εἶχε στὸ χέ-
 ρι του προσπιθοῦσε, λέει, νά βοῆ τὸ πονεμένο δόντι γιά νά τὸ ξεριζώ-
 σῃ... Φοίχη !
 "Ο Κωστάκης, ἀπὸ τὸ φόβο κι' ἀπὸ τὸν πόνο, ἄρχισε νά κλατοῦη,
 νά σπασταράη. "Οχι μόνον στ' ὄνειρό του, ἀλλὰ και πραγματικά. "Ηταν
 πιά ὁ ἐπιόλιος. Και μέ τᾶπότομα κουνήματα ποῦ ἔκανε, τινάχτηκε ψηλά
 και γκρεμίστηκε τὸ βουνὸ ἀπ' τὰ μαξιλάρια ποῦ εἶχε ἀπὸ πάνω του, ἡ
 δύστυχη Ψιφίνα βρέθηκε στὸ ταβάνι, κι' ὁ ἴδιος ὁ Κωστάκης χάμω στὸ
 πάτωμα.
 ("Ακολουθεῖ)
 Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΟΤΑΝ ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ ΤΟ ΜΑΜΜΟΥΘ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΜΑΧ ΒΕΓΟΥΕΝ — ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ.

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

“Εσφιξε στο χέρι του το χέρι που του πρόσφερε ο Άμερικανός και τόν έκανε να ξαναβρῆ το χαμόγελό του.

— Λοιπόν, είπε ο Άμερικανός, μου φαίνεται πώς τώρα μπορούμε να μιλήσουμε. Έδώ όμως πραγματικά δεν είναι διόλου βολικό και κατάλληλο το μέρος. Έπτά δλόκληρες ημέρες ταξίδεψα και από το πρωί στις έξη σήμερα βρίσκομαι στο πόδι. Γιὰ νὰ συζητήσω... ήθελα νὰ καθήσω πρώτα.

— Είσαθε επίμονος άνθρωπος, είπε ο Μουζέν βάζοντας το κλειδί στην πόρτα και προσκαλώντας τόν ξένο του νὰ περάση μέσα.

“Εκείνη τῆ στιγμή έφθασε και ἡ Ναδία. Έρριξε μιὰ ματιά στον Τώκεττ και μπήκε στο δίπλανό δωμάτιο γιὰ νὰ βάλῃ τῆ μπλούζα της.

— Παιός είναι αυτός; ο κύριος που κάθεται στο έργαστήριό; ρώτησε.

— Μῆ με ρωτάτε καλύτερα! Έκανε ο Μουζέν ανήθοντας πάλι ξαφνικά. Είναι ένας Άμερικανός που ήρθε από τὴν Νέα Υόρκη γιὰ νὰ με ἰδῆ. Θὰ με νομίζει φαίνεται γιὰ κανένα αξιοθέατο φαινόμενο.

— Καλά, και πώς τόν άφήσατε νὰ μῆ μέσα.

— Πώς μπορούσα νὰ κάνω αλλοίως με τὴν ἐπιμονή που έχει; Θὰ τόν ξαποστείλω όμως γρήγορα. Ἡ ώρα είναι κιόλας οκτώμισι κι' έχομε τόση δουλειὰ νὰ κάνωμε. Ένα λεπτό κι' έφθασα.

Μπήκε στο έργαστήριό και βρήκε τόν Τώκεττ σκυμμένον πάνω από τὴν ψυκτική μηχανή.

— Μπα, στέκεσθε; Έκανε. Και σεῖς μου είχατε πει οτι θέλετε νὰ καθήσετε γιὰ νὰ αναπαυθῆτε.

— Ω, ξεκουράστηκα κιόλας. Μὰ γιὰ πῆτε μου, σὰς παρακαλώ, αὐτὴ είναι ἡ περίφημη ψυκτική μηχανή;

— Έλπίζω, κύριέ μου, πὼς δὲν έμπήκατε στο έργαστήριό μου δια τῆς βίας γιὰ νὰ με κάνετε νὰ χάνω τὸν καιρό μου. Αν έχετε νὰ μου πῆτε τίποτε, πῆτε το γρήγορα κι' άφήστε με νὰ κάνω τῆ δουλειὰ μου.

— Έννοια σας και θὰ εἶμαι σύντομος. Έσεῖς άναστήσατε ζῶα; δὲν είναι έτσι; Οἱ έφημερίδες μες δημοσίευσαν μιὰ πολὺ περιεργῆ φωτογραφία τῆς μαίμοδος που άναστήσατε καθὼς βρισκόταν σκαρφαλωμένη επάνω σὲ μιὰ κολώνα, στην αἴθουσα τῆς Ακαδημίας. Αὐτὴ ἡ μαίμοδος ἦταν νεκρή κι' έσεῖς τὴν άναστήσατε. “Ε,

λοιπόν αὐτὸ δὲν φτάνει. Πρέπει νὰ κάνετε κάτι μεγαλύτερο γιὰ νὰ ἐπιδηθῆτε ἀπόλυτα ἢ ἀνακάλυψή σας.

— Εὐχαριστῶ πολὺ, μὰ δὲν έχω άνάγκη από ύποδείξεις.

— Ίσως, μὰ ἐγὼ βρισκω πὼς ένας σκύλος, μιὰ μαίμοδος και μιὰ γάτα δὲν φθάνουν. Πρέπει νὰ πειραματισθῆτε επάνω και σ' έναν άνθρωπο.

“Ο Μουζέν κοίταξε τόν Άμερικανὸ έμβρόντητος.

— Και πὼς μπορεί νὰ εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ πετύχῃ επάνω στον άνθρωπο τὸ πείραμά μου;

— Ασφαλῶς θὰ πετύχῃ. Δοκιμάστε επάνω σ' έναν άνθρωπο και θὰ ἰδῆτε.

Τέτοιος ἦταν ὁ ένθουσιασμός του Άμερικανού που ὁ Μουζέν συγκινήθηκε. “Ὅσῳς εἶπε:

— Δὲν έχω δικαίωμα νὰ παίξω με τῆ ζωὴ ενός ανθρώπου.

— Γιατί; ὁ Πικστόρ πειραματίσθηκε τὸν αντιλυσσικό ὄρρο επάνω σ' άνθρωπο.

— Μὰ δὲν είναι τὸ ἴδιο.

— Τί έχει νὰ κάνῃ;

— Και πρώτα απ' όλα θὰ έπρεπε νὰ βρῶ τὸν άνθρωπο εκείνο που θὰ δεχόταν νὰ υποβληθῆ σ' ένα τέτοιο πείραμα.

— Γι' αὐτὸ ήρθα από τὴν Νέα Υόρκη, γιὰ νὰ σὰς τὸν φέρω ἐγὼ.

— Και πὼς τόν έχετε; Έκανε με άπορία ὁ Μουζέν.

— Βρίσκεται μπροστά σας, εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος, έκανε απλὰ ὁ Τώκεττ.

“Ο ἐπιστήμων κοίταξε τόν Άμερικανὸ. Άκτινοβολοῦσε δλόκληρος από νειάτα, από υγεία κι' από ζωή. Και πρόσφερε τὸν εαυτό του γιὰ ένα τέτοιο πείραμα κι' έβρισκε τὸ πράγμα ἀπλοῦστατο.

— Έχετε μήπως πρόθεση ν' αὐτοκτονήσετε; εἶπε ὁ Μουζέν.

— Κάθε άλλο, διαμαρτυρήθηκε ὁ Τώκεττ. Εἶμαι πολὺ πλοῦσιος, ἡ υγεία μου είναι περίφημη. Βρισκω μόνο πὼς ἡ ζωὴ μου δὲν είναι αρκετὰ χρήσιμη και γι' αὐτὸ θέλω νὰ κάνω κάτι που ν' ἀξίζει. Έχω ταξιδέψει σχεδὸν σ' ὅλο τὸν κόσμο, έχω έργασθῆ μὰ δὲ βρήκα τὴν εὐκαιρία νὰ κάνω τίποτε σπουδαίο. Γι' αὐτὸ διάβασα στις έφημερίδες γιὰ τὴν ἀνακάλυψή σας, σκέπθῃκα: «Πρέπει ὁ κ. Μουζέν νὰ δοκιμάσῃ τὸ πείραμά του επάνω σ' έναν άνθρωπο. Και θὰ πῶ νὰ προσφερθῶ ἐγὼ.

— Μὰ εἶσαθε τρελλός;

— “Οχι, καθόλου. “Ηρθα μόνον γιὰ νὰ με παγώσετε κι' ὅποτε θέλετε με ζεπαγώνετε.

Ἡ Ναδία εἶχε παρακολουθῆσει ἔλλη αὐτὴ τῆ συνομιλία. “Ο Μουζέν γύρισε πρὸς τὸ μέρος της και δείχνοντας τὸν Μπάτζιλ Τώκεττ που κάπνιζε με ἀπάθεια τὸ τσιγάρο του.

— Τί λέτε γι' αὐτὸν τὸν θεότρελλον; ρώτησε.

— Δέω οτι ἡ προσφορά του είναι εὐγενική και ὠραία.

— Και σεῖς; φώναξε ὁ Μουζέν εκπληκτός. Μὰ γιὰ τὸ Θεό! Έγὼ δὲν τολμῶ ν' ἀναλάβω μιὰ τέτοια εὐθύνη. Δὲν μπορῶ νὰ σκοτώσω αὐτὸν τὸν άνθρωπο.

Ψυχραιμότατος ὁ Τώκεττ κούνησε τὸ κεφάλι του.

— “Οχι, δὲν θὰ με σκοτώσετε, εἶπε. Θὰ με κοιμήσετε μόνον και εἶταν ξυπνήσω θὰ σὰς πῶ ἂν ὄνειρεύεται κανείς εἶταν είναι πεθαμμένος. Θὰ είναι οτι' ἀλήθεια εἶναι πολὺ ενδιαφέρον πείραμα.

— Σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ ξαναγίνῃ συζήτηση γι' αὐτὸ τὸ πράγμα, έκανε ὁ Μουζέν θυμωμένος. “Αν έχετε σκοπὸ ν' αὐτοκτονήσετε πηγαίνετε ἀλλοῦ και διαλέξτε ένα άλλο μέσον.

— Δὲν σκοπεῶ νὰ φύγω απ' ἐδῶ, εἶπε φλεγματικά ὁ Άμερικανός και ξαπλώθηκε σὲ μιὰ πολυθρόνα.

“Ο Μουζέν σήκωσε τὸς ὄμους.

— “Ὅπως σὰς άρέσει, εἶπε, και χωρὶς νὰ τοῦ δώσῃ μιὰ προσοχή άρχισε τὴν έργασία του.

Σὲ λίγες στιγμὲς μπήκε μέσα ὁ Νταρλιέ. “Ο γέρο καθηγητῆς φαινόταν πολὺ νευρικός, και δίχως νὰ ἀντιληφθῆ τὴν παρουσία του Άμερικανού εἶπε στον Μουζέν:

— Χθὲς εἶδα στο Ζωολογικὸ Μουσείο τὸν Δαρζάκ. Εἶχε παρακολουθῆσει τις ἐπιδείξεις σου, ἀλλὰ δὲν κατέφερε μέσα στην τόση πολυκοσμία νὰ σὲ πλησιάσῃ. Μοῦ εἶπε λοιπόν τὰ ἐξῆς, πολὺ ενδιαφέροντα: «Πρὸ ἡμερῶν πληροφορήθηκα οτι στὴ Βόρειο Σιδηρία ἀνεκάλυψαν μέσα στους πάγους ένα μαμμούθ κατεψυγμένο και διατηρημένο λαμπρά. Φαίνεται πὼς στην περιοχή αὐτὴν υπάρχουν κι' άλλα τέτοια μαμμούθ θαμμένα μες στο χιόνι. “Αν μπορούσε ὁ φίλος σου νὰ δοκιμάσῃ τὸ πείραμά του εκεί πέρα! Μόνον που μες παρουσιάζονται πολλὰ ἀνυπερβλήτεκ εμπόδια. Πρώτα πρώτα τὰ έξοδα τοῦ ταξιδιού...»

— Αὐτὸ νὰ μὴ σὰς ἐμποδίζει, ἀκούστηκε έξαφνα μιὰ φωνή.

Ξαφνισμένος ὁ Νταρλιέ τινάχτηκε και κοίταξε πίσω του.

— Ποιός είναι αὐτός ὁ κύριος;

— Βρίσκεται ἐδῶ ἀπὸ τις ὀκτὼ τὸ πρωί και δὲν φεύγει, έκανε ὁ Μουζέν με δυσφορία.

Χωρὶς νὰ δείξῃ πὼς πρόσεχε τὸ ὕφος του Μουζέν ὁ Τώκεττ προχώρησε και εἶπε στον Νταρλιέ:

— Έπαναλαμβάνω πὼς τὰ έξοδα τοῦ ταξιδιού δὲν πρέπει νὰ σὰς ἐμποδίζουν. Θὰ δώσω ἐγὼ οτι χρειαστῆ.

“Ο Νταρλιέ και ὁ Μουζέν κοιτάχτηκαν.

— “Αν δὲν κάνω λάθος, εἶπε ὁ Άμερικανός, έσεῖς εἶσαθε ὁ καθηγητῆς του κ. Μουζέν. Σὰς γνώρισα από τῆ φωτογραφία σας. Τὰ συγχαρητήριά μου. “Επιτρέψτε μου νὰ σὰς συστηθῶ κι' ἐγὼ: Μπάτζιλ Τώκεττ. Πρότεινα στον κ. Μουζέν νὰ τοῦ χρησιμεύσω ἐγὼ γιὰ νὰ κάνῃ πειράματα κι' επάνω σὲ ανθρώπους. Τώρα παραιτοῦμαι απ' αὐτὸ. Προτιμῶ νὰ πῶ νὰ βρῶ τὸ μαμμούθ.

“Ο Μουζέν εἶχε ξαναβρῆ ἔλλη του τὴν καλὴ διάθεση. Γελώντας εἶπε στον Νταρλιέ:

— “Ο κ. Τώκεττ είναι λίγο τρελλός, μὰ έχει κι' ένθουσιασμό.

— Δὲν είναι τόσο τρελλός ὅσο νομίζετε, έκανε ὁ Νταρλιέ. “Ὅλοι οἱ ένθουσιώδεις άνθρωποι φαίνονται πάντα τρελλοί, μὰ τὰ μεγάλα πράγματα δὲν γίνονται ἂν δὲν ὑπάρχει ένθουσιασμός.

— Δὲν πρέπει νὰ χάνουμε οὔτε λεπτό, εἶπε ὁ Τώκεττ. Θὰ πῶμε νὰ βρούμε τὸν φίλο σας τὸν καθηγητῆ Δαρζάκ γιὰ νὰ καταρτίσωμε ἀμέσως τὸ πρόγραμμά.

“Ο Νταρλιέ σήκωσε ψηλά τὰ χέρια του.

— Και νομίζετε πὼς είναι δυνατόν μέσα σὲ δέκα λεπτά ν' αποφασισθῆ και νὰ καταστρωθῆ ένα τέτοιο ταξίδι; Για φαντασθῆτε μιὰ ἀποστολή που θὰ ἔχῃ ένα τόσο σοβαρὸ ἐπιστημονικὸ σκοπὸ τί προετοιμασίες χρειάζεται. Προσωπικὸ, έργαλειά, προμήθειες, τρόφιμα.

— Αὐτὰ είναι μικροπράγματα. “Ὅταν αποφασισθῆ μιὰ φορὰ κάτι δὲν πρέπει κανείς νὰ βλέπῃ τίποτε άλλο μπροστά του παρὰ πὼς θὰ τὸ πετύχῃ. Πῶμε πρώτα νὰ φάμε κι' ύστερα στον Δαρζάκ νὰ μὰς πῆ που ἀκριβῶς βρίσκεται τὸ μαμμούθ.

Και ὁ Άμερικανός έκανε ὅπως εἶπε: “Επέβαλε τῆ θέλησή του με μιὰ τέτοια ἐπιβολή και ἀποφασιστικότητα ὅστε ὅλοι, και ὁ Νταρλιέ και ὁ Μουζέν και ἡ Ναδία δὲν μπορούσαν νὰ κάνουν τίποτε άλλο παρὰ νὰ τὸν ὑπακούσουν τυφλά. Τὸς ὡδήγησε σ' ένα σοβαρὸ και ἡσυχὸ ἐστιατόριο και τὸς περιποιήθηκε με τόση ἀφέλεια

και ἐγκαρδιότητα ὅστε εἶταν έφθασε ἡ ώρα του καφέ οἱ τέσερις αὐτοὶ ἄνθρωποι συνμιλοῦσαν σὰν νὰ γνωρίζονταν από χρόνια. “Ο Τώκεττ διηγόταν τὰ ταξίδια που εἶχε κάνει στον κόσμο δλόκληρο και ὁ Νταρλιέ και ὁ Μουζέν, αὐτὰ τὰ δυὸ ἀνήμερα θηρία που ποτέ τους δὲν έκαναν παρὰ με ἄνθρωπο, τὸν άκουγαν με τὸ μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Μιὰ στιγμή ὁ Τώκεττ κοίταξε τὸ ρολόι του:

— Ἡ ώρα είναι δύο, εἶπε. Πρέπει νὰ πηγαίνουμε τώρα γιὰ νὰ ἰδοῦμε τὸν Δαρζάκ.

Κανόνες τὸ λογαριασμὸ και σηκώθηκε. “Ο Νταρλιέ τὸν ἀκολούθησε μουρμουρίζοντας μέσα από τὰ δόντια του:

— Καλὲ τί είναι: τοῦτος; Λίγες ὥρες μὰς γνωρίζει μοναχὰ και μὰς κάνει οτι θέλει. Κι' έμεῖς τὸν ἀκολουθοῦμε σὰν ἀρνιά. Νὰ ἰδοῦμε τώρα πὼς θὰ μὰς δεχθῆ ὁ Δαρζάκ. Δὲν θέλει με κανένα τρόπο νὰ τὸν ἐνοχλῆ κανείς εἶταν ἐργάζεται στο έργαστήριό του. Θὰ μὰς πετάξῃ έξω με τις κλωτσιές.

“Ὅλο τὸ κέφι τοῦ Νταρλιέ εἶχε εξαφανιστεί. Μέσα στο ταξὶ που τὸς ὡδήγησε ἀπὸ τὸ ἐστιατόριο στο ἴνστιτούτο τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας δὲν εἶπε λέξη. “Ὅταν έφθασαν κι' άρχισαν ν' ἀνεβαίνουν τις μαρμαρένιες σκάλες τοῦ Μουσείου που ὡδηγοῦν στο έργαστήριό τῆς παλαιοντολογίας,

δὲν μπόρεσε πιά νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἀνησυχία του και πᾶνοντας τὸν Τώκεττ ἀπὸ τὸ μπράτσο του εἶπε:

— Πρέπει νὰ σὰς προειδοποιήσω γιὰ ένα πράγμα. “Ο κ. Δαρζάκ είναι ένας πολὺ μεγάλος σοφὸς που δὲν τοῦ άρέσουν τὰ περιττά λόγια. Θὰ εἰπῶ ἐγὼ στον συνάδελφό μου τί μὰς προτείνετε. Έσεῖς οτι έχετε νὰ πῆτε νὰ τὸ πῆτε με λίγα λόγια, με πολὺ θέληση νὰ σὰς άκούσῃ και θὰ μὰς διώξῃ και σὰς και ἐμὰς μαζί σας.

“Ο Άμερικανός χαμογέλασε ἀδιδόρατα.

— Καταλαβαίνω εἶπε. Φοβάσθε μήπως κάνω καμμιὰ γκάφα, ὅπως λέτε σεῖς οἱ Γάλλοι. Έννοια σας και δὲν θὰ τὴν κάνω.

Χτύπησε τὸ κουδούνι και ὁ κλητήρας που γνώριζε τὸν Νταρλιέ τοῦ άνοιξε τὴν πόρτα με σεβασμό.

— “Ο κ. καθηγητῆς είναι στο γραφεῖο του, εἶπε, περάστε.

— Στάσου μιὰ στιγμή, εἶπε ὁ Νταρλιέ. Θὰ έρθῶ μόνον ἐγὼ μέσα. Και γυρίζοντας κατὰ τὸς τρεῖς συντρόφους του, πρόσθεσε:

— Περιμένετε με μιὰ στιγμή, γιὰ τὴν ἂν μὰς έδλεπε και τὸς τέσερις μαζί νὰ εἰσβάλωμε στο γραφεῖο του.

Συμπλήρωσε τὴν φράση του με μιὰ ἀόριστη χειρονομία.

(Ἀκολουθεῖ) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΠΑΙΔΙΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Στο Ραμόνγκεϊτ τῆς Ἀγγλίας γίνονται παιδικοὶ διαγωνισμοὶ ψαρέματος. Οἱ δυὸ αὐτὲς μικρὲς διαγωνιζόμενες ἔχουν μαζί τους και τὸ σκύλο τους που, καθὼς φαίνεται, ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὅσο κι' αὐτὲς οἱ ἴδιες.

